

JEDNO ISKUSTVO VJERONAUČNA GODINA 1991/92. U HVARSKOJ BISKUPIJI

Stremljenja, htijenja, poteškoće, problemi, radosti ... svima su nam slične, ako ne i iste kad je riječ o prijednom putu u protekloj školskoj, vjeronaučnoj godini a s obzirom na vjeronauk.

U Hvarsko-bračko-viškoj biskupiji, u 24 mjesta trootočne biskupije drži se vjeronauk u: a) područnim školama na 12 mjesta; b) osnovnim školama na 12 mjesta; c) srednjim školama na 6 mjesta; d) gimnazija na 5 mjesta.

Predavači vjeronauka su: 22 dijecezańska župnika; 4 svećenika-redovnika; 10 časnih sestara; 2 laika (dvije gospođe).

Odmah ispočetka, u Hvarskoj biskupiji s oprezom smo se postavili prema laicima. Ne da ne bismo htjeli i željeli da se oni uključe u ovaj posao, nego više iz želje da se, kada dođe za to vrijeme, u taj posao uključe oni koji su doista osposobljeni i svojim svjedočenjem potvrđeni da ovaj posao mogu obavljati. Svjesni smo da je priključivanje laika i zahtjev vremena i Crkve, ali smo svjesni i zamki u koje možemo upasti nepromišljenim uvođenjem u jednu takvu "akciju" onih koji "nemaju potrebiti nivo".

Kao biskup koji je sebi zadržao pravo pohađanja pojedinih škola i praćenje uvođenja vjeronauka u škole, pohodio sam sve škole (neke i više puta) tijekom školske godine. Susreo se s ravnateljima, učiteljima, djecom, i - dakako - vjeroučiteljima. Zajednički smo razgovarali o pitanjima koja su nas sve interesirala. Iskustvo takvih posjeta smatram vrlo dragocjenim. Ono je i pozitivno. U osnovnim školama stvar je normalno suživljena i dosta brzo, bez nekih većih poteškoća. U srednjim školama javilo se više problema: raspored sati, broj sati, prihvaćanje sa strane roditelja i vjeroučenika, usklađivanje drugih predmeta s ovim novim predmetom kako ne bi dolazilo do nesporazuma između premetnih nastavnika i vjeroučitelja. Poimenice: skladnost s predavačem biologije, povijesti ...

Križ je postavljen na više mjesta, uz državni grb, kao jedino obilježje u pojedinim školama. To se dogodilo dogovorno sa župnikom i ravnateljem. Blagoslov škole slično. U nekim školama, opet, kao strah, nesnalažljivost obostrana. To isto vrijedi i za početak i svršetak školske godine kad je riječ o početku i kraju koji se "dogodi" u crkvi, uz misu, uz molitvu ...

Knjige za vjeronauk, posebno su pitanje za sebe. Pitanje o kojem uvelike treba voditi računa, za što svi moramo tražiti i dalje najbolja rješenja. Odajmo priznanje brojnim neimarima, poscima vjeronaučnih knjiga, pohvalimo njihovu marljivost i njihov trud. Ali, ako ne netko uložio marljivost i trud i dobru volju, time još nisu rješena sva pitanja koja se mogu tijekom "služenja knjigom dogoditi". To je naš zajednički problem, zajednički moramo dospjeti do najboljega rješenja.

Uz početak vjeronaučne 1992/93. godine poslao sam svim ravnateljima osnovnih i srednjih škola u biskupiji prigodno pismo u kojem sam dotaknuo neke od spomenutih problema, zaželio svako dobro za Novu godinu i poželio uspješnu suradnju s vjeroučiteljima koji djeluju u dotičnim župama.

Važna zapazanja (Neka uopće nisu nova!)

- Lik katehete - to je najpresudnije. Potom slijede druga pitanja!
- Pitanje "stvaranja odnosa prema sakralnome" tj, župski vjeronauk, nažalost to se nije dobro riješilo ... to ostaje problem.
- Javlja se pitanje katekumenata, jasno, nedvojbeno, najednom kao jedno od većih pitanja koja bi trebalo hitno riješiti. Ali ne naprečno, tek usput. Potrebna je sistematika.
- U pristupu katehezi trebalo bi ponovno uvažavati zanemarenu apologetiku i uključiti zaboravljenu ascetiku. Zašto? Nakon toliko ateističkih učitelja koji su godinama "galofakirali" naše mlade i čitave generacije i poslije tolikih materijalističkih "odgajanja" - čini se da stare i prokušane metode postaju ponovno aktualizirane. Njih bi, shodno momentu i potrebi, trebalo znalački ponuditi novim generacijama koji navješćuju Riječ Božju.